

Střípky vitráží

Radůza

Drobnými střípky vitráží
proplouvá poslední z loděk
která když na cestu vyráží
neví, že v jediném bodě
sejde se každá z úběžnic
pomine touha tužebnic
už běž, už běž už běž už běž
už nicnenáleží tobě
ani ty lodě

Obejme loďku pieta
Maria vychýlí své rámě
ne,tady není, prý je tam
až bude čas, zavolá mě
propluje mojí sítnicí
zaplaší mraky stínící
najdu cíl, najdu cíl, najdu cíl
odevždy zná mě
má mě

Maria rámě vychýlí
a přesáhne světlem svým niku
sloupy vytrysknou ve chvíli
něžnosti života vzniku
a ruce sepnou se do klenby
jako bys všude kolem byl
jako bys seděl za mým stolem
zlatavou nitku
zanechal mi tu

Drobnými střípky vitráží
poslední z miliard loděk
na cestu k přístavu vyráží
pro dobro, pro lásku, pro vděk
na skalách rozsvítí maják
ať ví, kudy a jak
mám já, mám já, mám já, mám já, mám já
k tobě
v sobě